

DECIZIA NR.107/10.07.2009
privind solutionarea contestației formulate de S.C.XXXXXXXXXX SRL
Sibiu

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu a fost investită în baza art.209 din OG 92/2003 R cu soluționarea contestației formulate de **S.C.XXXX SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.XXX/23.04.2009 întocmită de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, comunicată petentei în data de 08.05.2009.

Contestația a fost depusă în termenul legal impus de art.207 din OG 92/2003 R, fiind înregistrată la organul vamal sub nr.XXXX/28.05.2009, iar la organul de soluționare a contestației sub nr.XXX/23.06.2009.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin actul contestat privind plata la bugetul statului a sumei totale de XXX lei, din care :

▪ taxe vamale	=	XXX lei
▪ majorări întârziere taxe vamale	=	XXX lei
▪ TVA	=	XXX lei
▪ Majorări întârziere TVA	=	XXX lei

I. Prin contestația formulată petenta invocă următoarele :

- petenta, în calitate de comisionar vamal, a efectuat operațiunea de tranzit cu documentul vamal DVTZ nr.XXXX/03.07.2005, pentru care trebuiau încheiate operațiunile vamale de către destinatarul bunului importat până la data de 12.07.2005 ;
- titularul (destinatarul) operațiunii de tranzit nu este petenta, ci o altă persoană în numele căreia a încheiat declarația vamală în cauză ;

- în acest caz, autoritatea vamală nu a verificat dacă titularul a încheiat regimul vamal și nici nu a adus la cunoștință acestuia drepturile vamale ce trebuiau achitate ;
- decizia de regularizare a situației emisă de autoritatea vamală nu poate produce efecte pentru petentă deoarece nu a fost audiată în conformitate cu art.87 din Codul de procedură fiscală ;
- decizia de regularizare a situației atacată de petentă a fost emisă fără dovada unui control prealabil cu privire la identitatea titularului de tranzit (proces verbal de control).

În concluzie, petenta susține că autoritatea vamală are datoria de a se adresa direct debitorului principal – adică titularul regimului de tranzit, proprietarul rulotei importate prin documentul vamal T1 I XXX/03.07.2005, persoana garantată de petentă și în consecință solicită anularea deciziei de impunere contestată.

II. Organul de control vamal prin Decizia de regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr XXX/23.04.2009 și Procesul verbal de control nr.XXX/14.04.2009, a reținut următoarele :

În data de 03.07.2005, S.C.XXXXX S.R.L. în calitate de principal obligat, a depus la Biroul Vamal Nădlac declarația vamală de tranzit DVTZ I nr.XXXX/03.07.2005 conform prevederilor pct.56 din Ord.ANV 629/2005 privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul României și art.26 din OUG 150/2005 aprobată prin Legea 22/2006 prin care România a aderat la Convenția privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 Mai 1997, cu amendamentele ulterioare. Termenul de tranzit acordat fiind 12.07.2005.

Marfa care face obiectul operațiunii de tranzit – Rulotă marca KIP. tip KL 470T serie sașiu 08LF101299, sarcina maximă autorizată 980 kg, an fabricație 1978, în valoare de XXXXeuro, având ca destinatar XXXX cu domiciliul în București.

Deoarece operațiunea de tranzit nu a fost confirmată, a fost declanșată procedura de cercetare în conformitate cu Ord.ANV 629/2005, cap.VI, sect.1, art.150 – 156 în vigoare la momentul respectiv și art.39 – 40 din OUG 150/2005 (aprobată prin Legea 22/2006).

Având în vedere faptul că începând cu 01.01.2007 România a aderat la Uniunea Europeană, conform art.660 (3) din Regulamentul Vamal aprobat prin HG 707/2006, operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare prezentului regulament se derulează și se încheie în conformitate cu prevederile cuprinse în Tratatul de aderare aprobat prin Legea 157/2005, s-au constatat următoarele :

- deoarece operațiunea de tranzit nu a fost confirmată nici în urma încheierii procedurii de cercetare, a luat naștere o datorie vamală conform art.204 alin.1 lit.a) din Reg.CEE 2913/1992, respectiv o datorie vamală la import ia naștere prin neexecutarea uneia dintre obligațiile care rezultă (în privința mărfurilor supuse drepturilor de import) din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate ;
- SC XXXXXXX SRL în calitate de principal obligat și, în același timp titular de tranzit conform art.162 din HG 1114/2001 avea obligația conform art.99 din Legea 141/1997 să prezinte mărfurile la biroul vamal destinat în termenul stabilit de către autoritatea vamală conform art.164 din HG 1114/2001 ;
- s-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art.162, 164 din HG 1114/2001 și art.99, 144 din Legea 141/1997, astfel încât conform cu art. 165 din HG 1114/2001, declarația vamală de tranzit constituie titlu executoriu pentru plata taxelor vamale și a drepturilor de import în cazul în care mărfurile nu sunt prezentate la biroul vamal destinat ;
- aceste obligații care erau prevăzute în legislația vamală națională de tranzit sunt prevăzute și în legislația comunitară, art.96 din Reg.CEE 2913/1992, care se aplică începând cu 01.01.2007 conform Legii 157/2005 anexa V, pct.4 alin.13 ;
- deoarece operațiunea de tranzit nu a fost confirmată sau încheiată, în conformitate cu prevederile art.110 alin.2 din Ord.ANV 9327/2006, s-a procedat la încheierea din oficiu a tranzitului I 36293/03.07.2005, din inițiativa autorității vamale conform art.70 din Ord.7521/2006 și art. 78 alin.3 din Reg.CEE 2913/1992 privind Codul Vamal Comunitar și prevederile Legii 157/2005 anexa V, pct.4, alin.13 și 19.

În acest sens, autoritatea vamală prin Decizia pentru regularizarea situației nr.XXX/23.04.2009 a stabilit în sarcina petentei o datorie vamală totală de XXXX lei.

III. Având în vedere constatările organului de control vamal, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

În fapt, la data de 03.07.2005 S.C.XXXXXX S.R.L. în calitate de principal obligat a depus la Biroul Vamal Nădlac, în baza prevederilor Ordinului Vicepreședintelui ANAF 629/12.04.2005, declarația vamală de tranzit T1 nr.I XXXX/03.07.2005 cu care a plasat în regim vamal suspensiv de tranzit 1 buc.rulotă marca KIP, având ca termen de prezentare la Biroul Vamal București, 12.07.2005.

Rulota având ca destinatar pe XXXXX, cu domiciliul în București, XXXX, nu a fost prezentată la biroul vamal de destinație în vederea îndeplinirii formalităților de vămuire, astfel că operațiunea suspensivă de tranzit a rămas neîncheiată.

În drept, datorită faptului că declarația vamală de tranzit a rămas neconfirmată, aceasta s-a încheiat din inițiativa autorității vamale, în sarcina principalului obligat S.C.XX S.R.L. pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la pct.9 alin.(1) lit.b), c), d) și e) din Ordinul vicepreședintelui ANAF 629/2005 privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul României, unde se precizează :

*„9.(1) Pentru operațiunile de tranzit comun principalul obligat are următoarele obligații :
(....)*

b).să prezinte mărfurile intacte, împreună cu declarația de tranzit și documentele însoțitoare la biroul de destinație, în termenul acordat și să respecte măsurile de identificare dispuse de autoritatea vamală, inclusiv cele legate de sigiliile aplicate;

c). să respecte dispozițiile referitoare la tranzitul comun ;

d). să achite taxele vamale și alte drepturi de import în cazul în care mărfurile nu sunt prezentate la biroul de destinație sau sunt prezentate cu lipsuri ori substituiți ;

e). să furnizeze autorității vamale la cererea acesteia și în termenele fixate, orice documente și informații în legătură cu operațiunile de tranzit comun” ;

- la pct.10 (1) din Ordin 629/2005 se arată :

„Pot efectua operațiuni de tranzit în procedura T1, în calitate de principal obligat, societățile comerciale autorizate în calitate de comisionar în vamă (.....)” ;

- art.164 (2) din HG 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României, unde se specifică :

„În cadrul termenului stabilit titularul de tranzit vamal este obligat să prezinte mărfurile, împreună cu declarația vamală de tranzit și documentele însoțitoare, la biroul vamal de destinație” ;

- art.144 (1) lit.b) din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României :

„Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri : b). neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate”.

- Ordinul vicepreședintelui ANAF 7521/2006 stipulează :

- art.70 : „Procesul verbal de control se întocmește și pentru cazurile în care, în urma reverificării declarațiilor sau a controlului ulterior, regimurile vamale suspensive ori economice sub care au fost plasate mărfurile, se încheie potrivit reglementărilor vamale, din inițiativa autorității vamale” ;
- art. 78 (1) : „Pe baza procesului verbal de control.....se emite documentul „Decizia pentru regularizarea situației” ;
- art.78 (2) : „Decizia pentru regularizarea situației, emisă în baza procesului verbal de control, constituie temei pentru scoaterea din evidență a regimurilor vamale suspensive sau economice sub care au fost plasate mărfurile”.

În această situație,organul de control vamal a întocmit Procesul verbal de control nr.XXX/14.04.2009 și Decizia pentru regularizarea situației nr.XXX/23.04.2009.

De asemenea, obligațiile prevăzute în legislația vamală de tranzit citate mai sus, sunt prevăzute și în legislația comunitară, respectiv Regulamentul CEE 2913/1992 privind Codul Vamal Comunitar, art.78 (3), art.4 pct.16 lit.b).

Recuperarea datoriei vamale s-a făcut coroborat cu prevederile Legii 157/2005 privind Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, anexa V, Cap.4 pct.13 și 19.

Referitor la susținerile contestatoarei SC XXXXX SRL Sibiu, facem următoarele precizări :

Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr XXXX/23.04.2009 îndeplinește toate condițiile prevăzute de art.43 și art.87 din OG 92/2003 R.

De asemenea, Decizia nr.XXX/23.04.2009 a fost emisă ca urmare a efectuării controlului ulterior specific autorității vamale și întocmirii Procesului verbal de control nr.XXX/14.04.2009, acte emise în baza reglementărilor menționate mai sus.

Referitor la calitatea de fidejutor pe care SC XXXX SRL pretinde că o are, menționăm că în calitate de PRINCIPAL OBLIGAT, fapt menționat expres în DVTZT1 I nr.XXXXX/03.07.2009 ce face obiectul cauzei, este titularul mărfurilor tranzitate, așa cum prevede art. 162 (1) coroborat cu art.164 (2) și 165 (1) din HG 1114/2001.

Referitor la art.1662 din Codul Civil în baza căruia petenta pretinde că Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad trebuia să se îndrepte împotriva destinatarului mărfurilor, XXXXX :

Art.1662 : „Fidejutorul nu este ținut a plăti creditorului, decât când nu se poate îndeștula de la debitorul principal asupra averii căruia trebuie mai întâi să se facă discuție afară numai când însuși a renunțat la acest beneficiu, sau s-a obligat solidar cu datornicul. În cazul din urmă, efectul obligației sale se regulează după principiile statornicite în privința datoriilor solidare (Cod civil art.1039 și urm., 1055, 1056, 1663 și urm., 1677, 1794).

Cităm mai jos art.1663 și 1664 din Codul Civil, care prevăd următoarele :

Art.1663 : „Creditorul nu este îndatorat să dicute averea debitorului principal, dacă garantul nu o cere de la cele dintâi lucrări îndreptate contra sa”.

Art.1664 (1) : „Fidejutorul care cere discuția trebuie să indice creditorului averea debitorului principal și să anticipeze spezele cuviincioase pentru punerea în lucrare a executării.

Art.1664 (2) : „Nu se va ține în seamă arătarea bunurilor debitorului principal situate afară din teritoriul jurisdicțional al tribunalului județean în care trebuie să se efectueze plata, sau a bunurilor în litigiu, ori a bunurilor deja ipotecate pentru siguranța datoriei, care nu mai sunt în posesiunea debitorului”.

Petenta nu prezintă nici un act privind aceasta, nici măcar un contract sau un acord încheiat cu XXXXXXXX, în baza căruia a depus în calitate de principal obligat, DVTZ T1 I nr.XXXXX/03.07.2005 în numele acesteia.

Astfel că putem considera că a devenit fidejutor conf. Art.1665 (1) din Codul Civil:

„Oricine poate să se facă fidejusoare, fără ordinea și chiar fără știința acelu pentru care se obligă.”

Pentru considerentele reținute în baza art.211 (5) din OG 92/2003 R,

DECIDE:

Respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma totală de XXXXX lei reprezentând datorie vamală din care :

- taxe vamale = XXXX lei
- majorări întârziere taxe vamale = XXXX lei

- TVA = XXXX lei
- Majorări întârziere TVA = XXXX lei.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR COORDONATOR

V I Z A T ;
cons. jur.
SERV. JURIDIC